

УДК 519.21

ЗБІЖНІСТЬ РОЗВ'ЯЗКІВ ТА МОМЕНТІВ ВИХОДУ РОЗВ'ЯЗКІВ ЗІ СМУГИ У ДИФУЗІЙНИХ МОДЕЛЯХ ЗІ СТРИБКАМИ

А. Г. Мороз, В. В. Томашик

РЕЗЮМЕ. В роботі розглянуто дифузійну модель зі стрибками, що задається стохастичним диференціальним рівнянням зі скінченною пуассонівською мірою, коефіцієнти якого залежать від параметра. Доведено, що при збіжності коефіцієнтів збігаються як розв'язок рівняння, так і моменти його виходу зі смуги.

ВСТУП

Дифузійні моделі зі стрибками мають широке застосування, особливу роль вони відіграють в моделюванні цінкових процесів на фондовому ринку та процесів ризику. Тому дослідження, пов'язані з подібними моделями, які задаються стохастичними диференціальними рівняннями (СДР), що містять стрибки, є вкрай актуальними. Для дифузійних моделей зі стрибками поширеною є ситуація, коли оптимальна стратегія для інвестора задається моментом виходу на певний рівень (див., наприклад, [7], [8]).

Звичайною ситуацією на практиці є, коли коефіцієнти рівняння, яке задає модельований процес, не є відомими й оцінюються за допомогою певних наближених методів. У такій ситуації маємо справу з наближеним рівнянням, коефіцієнти якого близькі до коефіцієнтів рівняння, що задає модельований процес. Таким чином, треба гарантувати, по-перше, щоб розв'язок наближеного рівняння був близьким до розв'язку вихідного рівняння, по-друге, щоб близькими були оптимальні стратегії, які задаються моментами виходу зі смуги. З огляду на це, у даній роботі встановлено умови, які гарантують збіжність розв'язків рівнянь зі стрибками та моментів виходу цих розв'язків зі смуги у разі збіжності коефіцієнтів. Як допоміжний результат, отримано стійкість моментів виходу по відношенню до меж смуги. Цей результат представляє окремий інтерес, оскільки рівняння, що задають межі смуги, вихід з якої є оптимальною стратегією для інвестора, вкрай рідко можна розв'язати точно.

Питання збіжності розв'язків рівнянь зі стрибками розглядалося у статтях [9], [10] та у багатьох підручниках, наприклад [11], [12]. Новизною даної роботи є те, що ми не накладаємо на коефіцієнти рівняння умову Ліпшиця, використовуючи натомість умову Ямада. Це дозволяє розглядати рівняння типу Кокса-Інгерсолла-Росса, які часто виникають у фінансовому моделюванні.

Стаття має таку структуру. У першому розділі визначений основний об'єкт дослідження та наведено припущення. У другому розділі наведено результати для рівнянь без стрибків, які використовуються для доведення основних результатів. У третьому розділі встановлено збіжність розв'язків СДР зі стрибками, а у четвертому розділі — збіжність моментів виходу зі смуги.

1. ОСНОВНИЙ ОБ'ЄКТ ТА ПРИПУЩЕННЯ

Нехай $(\Omega, F, \{F_t, t \geq 0\}, P)$ — повний імовірнісний простір з фільтрацією, що задовольняє звичайні умови.

Розглянемо послідовність стохастичних диференціальних рівнянь

$$X_n(t) = X_n(0) + \int_0^t b_n(s, X_n(s))ds + \int_0^t \sigma_n(s, X_n(s))dW(s) + \int_0^t \int_{\mathbb{R}} f_n(s, X_n(s), \theta)\mu(d\theta, ds), n \geq 0, t \geq 0, \quad (1)$$

де початкові умовами $X_n(0)$ є F_0 -вимірними; коефіцієнти $b_n, \sigma_n : \mathbb{R}^+ \times \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ є вимірними, $\{W(t), t \geq 0\}$ — вінерів процес відносно фільтрації $\{F_t, t \geq 0\}$; міра $\mu(d\theta, dt)$ є пуассонівською мірою, для якої $E\mu(d\theta, dt) = \nu(d\theta)dt$, причому $\nu(\mathbb{R}) < \infty$.

Ми накладатимемо такі припущення щодо коефіцієнтів та початкових умов рівнянь (1):

(Y1_n) для всіх $\gamma > 0$ $\sup_{n \geq 1} E[|X_n(0)|^\gamma] < \infty$;

(Y2_n) неперервність коефіцієнтів b_n та σ_n за сукупністю змінних;

(Y3_n) лінійне зростання коефіцієнтів:

$$|b_n(t, x)| + |\sigma_n(t, x)| \leq L(1 + |x|^2), t \geq 0, x \in \mathbb{R};$$

(Y4_n) умова Ліпшиця на коефіцієнт b_n :

$$|b_n(t, x) - b_n(t, y)| \leq L|x - y|, t \geq 0, x, y \in \mathbb{R};$$

(Y5_n) умова Ямада: існує така строго зростаюча функція $\rho_n : \mathbb{R}^+ \rightarrow \mathbb{R}^+$, що $\int_{0+} \rho_n^{-2}(u)du = \infty$ та виконується нерівність

$$|\sigma_n(t, x) - \sigma_n(t, y)| \leq \rho_n(|x - y|), t \geq 0, x, y \in \mathbb{R};$$

(Y6_n) коефіцієнт $f_n(s, x, \theta)$ — неперервний по x для всіх s та майже всіх θ за мірою $\nu(d\theta)$;

(Y7_n) обмеженість коефіцієнта f_n :

$$|f_n(t, x, \theta)| < L;$$

(Y8_n)

$$\int_{\mathbb{R}} |f_n(t, x, \theta) - f_n(t, x, \theta)|^2 \nu(d\theta) \leq L|x_1 - x_2|^2.$$

Щодо збіжності припускатимемо таке:

(U1_n) для всіх $\gamma > 0$ має місце збіжність початкових умов

$$E[X_n(0) - X_0(0)]^\gamma \rightarrow 0, n \rightarrow \infty;$$

(U2_n) для всіх $t > 0$, $x \in \mathbb{R}$ має місце збіжність коефіцієнтів

$$b_n(t, x) \rightarrow b_0(t, x), \quad \sigma_n(t, x) \rightarrow \sigma_0(t, x), \quad n \rightarrow \infty;$$

(U3_n) для всіх $t > 0$, $x \in \mathbb{R}$, $\theta \in \mathbb{R}$ має місце збіжність коефіцієнтів

$$f_n(t, X_n(s), \theta) \rightarrow f_0(t, X_n(s), \theta), \quad n \rightarrow \infty.$$

2. ДОПОМІЖНІ РЕЗУЛЬТАТИ ДЛЯ РІВНЯНЬ БЕЗ СТРИБКІВ

Наведемо результати для рівнянь без стрибків, а саме для

$$Z_n(t) = Z_n(0) + \int_0^t b_n(s, Z_n(s)) ds + \int_0^t \sigma_n(s, Z_n(s)) dW(s), \quad n \geq 0, \quad t \geq 0. \quad (2)$$

Наступний результат щодо збіжності розв'язків СДР (2) без пуассонівської міри є узагальненням результату, отриманого в [1] при випадкових початкових умов.

Теорема 1. *Нехай для послідовності стохастичних диференціальних рівнянь (2) виконуються умови (Y1_n)–(Y5_n) та (U1_n)–(U2_n). Тоді має місце така збіжність*

$$E[|Z_n(t) - Z_0(t)|] \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty,$$

що виконується рівномірно на скінченних відрізках.

Доведення. Даної теорема доводиться аналогічно [1]. □

Аналогічно до того, як це зроблено в [2], можна встановити такий результат щодо рівномірної збіжності за ймовірністю розв'язків СДР (2) без пуассонівської міри до граничного процесу.

Теорема 2. *Нехай виконано умови (Y1_n)–(Y5_n) та (U1_n)–(U2_n). Тоді для $T > 0$, $\varepsilon > 0$ має місце збіжність*

$$P \left(\sup_{t \in [0, T]} |Z_n(t) - Z_0(t)| > \varepsilon \right) \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty.$$

Наслідок 1. *Якщо виконано припущення попередньої теореми, то для довільного $\gamma > 0$*

$$\mathbf{E} (|Z_n(t) - Z_0(t)|)^\gamma \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty.$$

Доведення впливає з теореми та рівномірної інтегрованості послідовності $\{|Z_n(t) - Z_0(t)|\}$, $n \geq 1$.

Під моментами виходу зі смуги $[l, r] : l, r \in \mathbb{R}, l < r$ процесів $Z_n(t)$ та $Z_0(t)$ будемо розуміти такі моменти виходу

$$\tau_{Z_n}^{[l, r]} = \inf\{t \in [0, \infty) : Z_n(t) \notin [l, r]\}, \quad n \geq 0.$$

Має місце таке твердження [4].

Лема 1. *Нехай для процесів $Z_n(t)$ виконано умови (Y1_n)–(Y5_n).*

(a) *Якщо $\int_{-\infty}^0 \exp\left(-\int_0^y \frac{2b_n(z)}{\sigma_n^2(z)} dz\right) dy = \infty$, то*

$$P(\sup_{t>0} Z_n(t) = +\infty) = 1, \quad n \geq 0.$$

(б) Якщо $\int_0^\infty \exp\left(-\int_0^y \frac{2b_n(z)}{\sigma_n^2(z)} dz\right) dy = \infty$, то

$$P(\inf_{t>0} Z_n(t) = -\infty) = 1, \quad n \geq 0.$$

Тобто за виконання однієї з умов попередньої лема $\tau_{Z_n}^{[l,r]} < \infty$ майже напевне для кожного $n \geq 0$ [5].

Теорема 3. Нехай виконано умови $(Y1_n) - (Y4_5)$ та одну з умов лема 1. Тоді має місце збіжність за ймовірністю

$$\tau_{Z_0}^{[l-\delta, r+\delta]} \xrightarrow{P} \tau_{Z_0}^{[l,r]}, \quad \delta \rightarrow 0+,$$

$$\tau_{Z_0}^{[l+\delta, r-\delta]} \xrightarrow{P} \tau_{Z_0}^{[l,r]}, \quad \delta \rightarrow 0+.$$

Доведення. Не обмежуючи загальності доведення проведемо лише для першої збіжності. Другу збіжність можна довести аналогічним чином.

Очевидно, що $\tau_{Z_0}^{[l-\delta, r+\delta]} \geq \tau_{Z_0}^{[l,r]}$. Тоді для довільного $\varepsilon > 0$

$$P\left(\left|\tau_{Z_0}^{[l-\delta, r+\delta]} - \tau_{Z_0}^{[l,r]}\right| > \varepsilon\right) \leq \\ \leq P\left(\left|\tau_{Z_0}^{[l-\delta, r+\delta]} - \tau_{Z_0}^{[l,r]}\right| > \varepsilon, Z_0(\tau_{Z_0}^{[l,r]}) = l\right) + P\left(\left|\tau_{Z_0}^{[l-\delta, r+\delta]} - \tau_{Z_0}^{[l,r]}\right| > \varepsilon, Z_0(\tau_{Z_0}^{[l,r]}) = r\right).$$

Розглянемо першу ймовірність

$$P\left(\left|\tau_{Z_0}^{[l-\delta, r+\delta]} - \tau_{Z_0}^{[l,r]}\right| > \varepsilon, Z_0(\tau_{Z_0}^{[l,r]}) = l\right) = P\left(\tau_{Z_0}^{[l-\delta, r+\delta]} > \tau_{Z_0}^{[l,r]} + \varepsilon, Z_0(\tau_{Z_0}^{[l,r]}) = l\right) \leq \\ \leq P\left(\min_{t \in [\tau_{Z_0}^{[l,r]}, \tau_{Z_0}^{[l,r]} + \varepsilon]} Z_0(t) \geq l - \delta, Z_0(\tau_{Z_0}^{[l,r]}) = l\right) = P\left(\min_{t \in [0, \varepsilon]} Z_0(t) \geq l - \delta, Z_0(0) = l\right),$$

де використали строго марковську властивість.

За монотонністю ймовірності можна записати, що

$$\lim_{\delta \rightarrow 0+} P\left(\min_{t \in [0, \varepsilon]} Z_0(t) \geq l - \delta, Z_0(0) = l\right) = P\left(\min_{t \in [0, \varepsilon]} Z_0(t) \geq l, Z_0(0) = l\right).$$

Оскільки коефіцієнт дифузії в точці $l \in \text{додатним}$, то за властивостями дифузійних процесів [5] має місце $P\left(\min_{t \in [0, \varepsilon]} Z_0(t) \geq l, Z_0(0) = l\right) = 0$. Теорему доведено. $\square$

3. ЗБІЖНІСТЬ РОЗВ'ЯЗКІВ СДР ЗІ СТРИБКАМИ.

Тепер повернемося до стохастичного диференціального рівняння (1) зі скінченними пуассонівськими мірами. Позначимо через $\tau_i, i > 0$ - i -тий момент стрибків процесу Пуассона $\mu(\Theta, [0, t])$.

Наступний результат стосується рівномірної інтегровності процесу X_n .

Лема 2. Нехай коефіцієнти стохастичного диференціального рівняння (1) задовольняють умови (Y1_n)–(Y7_n). Тоді існує така стала C , незалежна від n , що для всіх $t \geq 0$ та $\gamma > 0$

$$E |X_n(t)|^\gamma < [E |X_n(0)|^\gamma + C \cdot t] \cdot \exp [C \cdot t].$$

Доведення. Зауважимо, що достатньо довести лему для всіх $\gamma = 2p$, $p \in \mathbb{N}$. Нехай $R > 0$ — фіксоване.

Введемо такі позначення $A_{R,t} := \{\sup_{[0,t]} |X_n(s)| \leq R\}$, $1_t := 1_{A_{R,t}}$. Запишемо такі оцінки

$$\begin{aligned} E[X_n(t)^{2p} 1_t] &\leq C_p \left(E[X_n(0)^{2p}] + E \left[\left(\int_0^t b_n(X_n(s)) ds \right)^{2p} 1_t \right] + \right. \\ &\quad \left. + E \left[\left(\int_0^t \sigma_n(X_n(s)) dW(s) \right)^{2p} 1_t \right] + \right. \\ &\quad \left. + E \left[\left(\int_0^t \int f_n(s, X_n(s), \theta) \tilde{\mu}(d\theta, ds) \right)^{2p} 1_t \right] + \right. \\ &\quad \left. + E \left[\left(\int_0^t \int f_n(s, X_n(s), \theta) \nu(d\theta) ds \right)^{2p} 1_t \right] \right) = \\ &= C_p (A_1 + A_2 + A_3 + A_4 + A_5), \end{aligned}$$

де C_p — деяка стала, що залежить лише від p , а $\tilde{\mu}(d\theta, ds) = \mu(d\theta, ds) - \nu(d\theta) ds$ — компенсована пуассонівська міра.

Оцінимо кожен з доданків окремо.

$$\begin{aligned} A_1 &\leq C_p \int_0^t E((1 + X_n(s)^{2p}) 1_s) ds \leq \\ &\leq C_p (t + \int_0^t E(X_n(s)^{2p} 1_s) ds), \end{aligned}$$

де використали нерівність Ієнсена та лінійне зростання коефіцієнта переносу. Далі,

$$\begin{aligned} A_2 &\leq E \left[\left(\int_0^t \sigma_n(X_n(s)) 1_s dW(s) \right)^{2p} \right] \leq \\ &\leq C_p \int_0^t E((1 + X_n(s)^{2p}) 1_s) ds \leq C_p (t + \int_0^t E(X_n(s)^{2p} 1_s) ds), \end{aligned}$$

де використано властивість ізометрії стохастичного інтегралу по вінерівському процесу.

Для доданку A_4 використаємо оцінки з [6].

$$\begin{aligned} A_4 &\leq C_p E \left[\left(\int_0^t \int f_n(s, X_n(s), \theta) 1_s \nu(d\theta) ds \right)^p + \right. \\ &\quad \left. + \int_0^t \int f_n(s, X_n(s), \theta)^2 1_s \nu(d\theta) ds \right] \leq C_p t. \end{aligned}$$

Нарешті, використовуючи обмеженість коефіцієнта f_n , маємо

$$A_5 \leq C_p t.$$

Отже, маємо оцінку

$$E(X_n(t)^{2p} 1_t) \leq C_p [E(X_n(0)^{2p}) + t + \int_0^t E(X_n(s)^{2p} 1_s) ds].$$

За лемою Гронуолла

$$E(X_n(t)^{2p} 1_t) \leq C_p [E(X_n(0)^{2p}) + t] \exp[C_p \cdot t],$$

звідки, спрямувавши R до $+\infty$, отримуємо результат леми. $\square$

Поширимо результат теореми 2 на випадок процесів $\{X_n, n \geq 0\}$ зі стрибками, що є розв'язками СДР (1).

Теорема 4. *Нехай виконано умови (Y1_n)–(Y8_n) та (U1_n)–(U3_n). Тоді для $T > 0$, $\varepsilon > 0$ має місце збіжність*

$$P\left(\sup_{t \in [0, T]} |X_n(t) - X_0(t)| > \varepsilon\right) \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty.$$

Доведення. Оскільки $P(\lim_{k \rightarrow \infty} \tau_k = \infty) = 1$, то для доведення теореми достатньо показати, що для всіх k

$$\lim_{n \rightarrow \infty} P\left(\sup_{0 \leq t < \tau_k \wedge T} |X_n(t) - X_0(t)| > \varepsilon\right) = 0.$$

Для доведення попереднього співвідношення застосуємо метод математичної індукції за параметром k . На проміжку $[\tau_k, \tau_{k+1})$ процес $X_n(t)$ співпадає з виродженим процесом $X_n^*(t)$ без стрибків

$$X_n^*(t) = X_n^*(\tau_k) + \int_{\tau_k}^t b_n(s, X_n^*(s)) ds + \int_{\tau_k}^t \sigma_n(s, X_n^*(s)) dW(s). \quad (3)$$

(а) *База індукції.* База індукції забезпечується тим, що на проміжку $[0, \tau_1 \wedge T)$ з теореми 2 випливає рівномірна збіжність за ймовірністю процесів X_n^* , що на даному проміжку збігаються з процесами X_n .

(б) *Припущення індукції.* Припустимо, що $X_n(t) \xrightarrow{P} X_0(t)$, $n \rightarrow \infty$ на $[0, \tau_k \wedge T)$. Зауважимо, що якщо $\tau_k > T$, то інтервал $[0, \tau_k \wedge T) \equiv [0, \tau_{k+1} \wedge T)$ й індуктивний крок виконується автоматично. Тому надалі припускаємо, що $\tau_k < T$ майже напевне.

(в) *Індуктивний крок.*

Можна записати таку рівність для деякого $\varepsilon > 0$

$$\begin{aligned} & P\left(\sup_{0 \leq t < \tau_{k+1} \wedge T} |X_n(t) - X_0(t)| > \varepsilon\right) = \\ & = P\left(\sup_{0 \leq t < \tau_{k+1} \wedge T} |X_n(t) - X_0(t)| > \varepsilon, \tau_k \leq T\right) + \\ & + P\left(\sup_{0 \leq t < \tau_{k+1} \wedge T} |X_n(t) - X_0(t)| > \varepsilon, \tau_k > T\right). \end{aligned}$$

Останній доданок за припущенням індукції прямує до нуля при $n \rightarrow \infty$, тому зосередимось на першому доданку.

Нехай $\tau_k \leq T$. З припущення індукції випливає, що для всіх $\varepsilon > 0$

$$P(|X_n(\tau_k-) - X_0(\tau_k-)| > \varepsilon) \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty.$$

Легко бачити, що в момент стрибка τ_k процес X_n набуває нового значення

$$X_n(\tau_k) = X_n(\tau_k-) + f_n(\tau_k, X_n(\tau_k-), \theta_k).$$

Таким чином, можна записати таку нерівність

$$\begin{aligned} & |X_n(\tau_k) - X_0(\tau_k)| \leq \\ & \leq |X_n(\tau_k-) - X_0(\tau_k-)| + |f_n(\tau_k, X_n(\tau_k-), \theta_k) - f_0(\tau_k, X_0(\tau_k-), \theta_k)|. \end{aligned}$$

З рівномірної збіжності за імовірністю $X_n(\tau_k-)$ до $X_0(\tau_k-)$, неперервності коефіцієнтів f_n та збіжності $(U\mathcal{Z}_n)$ випливає, що для всіх $\varepsilon > 0$

$$P(|X_n(\tau_k) - X_0(\tau_k)| > \varepsilon) \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty.$$

Додавши до попереднього результату нерівність $\sup_{n \geq 0, t \in [0, T]} E|X_n(t)|^{2p} < \infty$, $p > 1$, що є наслідком леми (2), отримаємо збіжність

$$E[|X_n(\tau_k) - X_0(\tau_k)|] \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty$$

та оцінку $\sup_{n \geq 0} E[|X_n(\tau_k)|^{2p}] < \infty$ для всіх $p > 1$. Застосувавши теорему 2 на проміжку $[\tau_k, \tau_{k+1} \wedge T)$ отримаємо, що $X_n^*(t) \xrightarrow{P} X_0^*(t)$, $n \rightarrow \infty$ на $[\tau_k, \tau_{k+1} \wedge T)$, а разом з припущенням індукції отримуємо збіжність $X_n(t) \xrightarrow{P} X_0(t)$, $n \rightarrow \infty$ на $[0, \tau_{k+1} \wedge T)$.

Це завершує доведення теореми. □

4. ЗБІЖНІСТЬ МОМЕНТІВ ВИХОДУ ДЛЯ РІВНЯНЬ ЗІ СТРИБКАМИ

Одержимо аналогічні результати для випадків, коли процеси X_n є розв'язками системи диференціальних рівнянь (СДР) з пуассонівською мірою та неліпшицевою дифузиею.

Означення 1. Введемо, як і раніше, такі *моменти виходу*:

$$\tau_{X_n, T}^{[l, r]} = \inf\{t \geq 0 : X_n(t) \notin [l, r]\} \wedge T, \quad n \geq 0.$$

Означення 2. Під *моментами виходу зі смуги* $[l, r] : l, r \in \mathbb{R}, l < r$ процесів $X_n(t)$ та $X_0(t)$ будемо розуміти такі моменти виходу

$$\tau_{X_n}^{[l, r]} = \inf\{t \in [0, \infty) : X_n(t) \notin [l, r]\}, \quad n \geq 0.$$

Встановимо результат щодо збіжності моментів виходу дограничних процесів зі смуги до моменту виходу граничного процесу з цієї самої смуги. Доведемо спочатку допоміжну лему.

Лема 3. Для довільних моментів, визначених у означенні 1, справедлива збіжність

$$\tau_{X_0, T}^{[l-\delta, r+\delta]} \rightarrow \tau_{X_0, T}^{[l, r]}, \quad \delta \rightarrow 0+ \text{ за ймовірністю.}$$

Якщо додатково $\forall t \geq 0, x \in \mathbf{R}$ виконано

$$\nu(h_{t,x}^{-1}(\{l\}, \{r\})) = 0,$$

де $h_{t,x}(y) = x + f(t, x, y)$, то справедлива рівність

$$\tau_{X_0, T}^{[l+\delta, r-\delta]} \rightarrow \tau_{X_0, T}^{[l, r]}, \quad \delta \rightarrow 0+ \text{ за ймовірністю.}$$

Доведення. Доведемо першу збіжність.

Спочатку доведемо, що

$$\mathbf{P}(\exists k \geq 1 : \tau_k \leq T \text{ та } X_0(\tau_k) \in [l - \delta, l) \cup (r, r + \delta]) \rightarrow 0, \quad \delta \rightarrow \infty.$$

Позначимо

$$\begin{aligned} A_{k,\delta} &= \{X_0(\tau_k) \in [l - \delta, l) \cup (r, r + \delta]\} = \\ &= \{X_0(\tau_k-) + f(\tau_k, X_0(\tau_k-), \xi_k) \in [l - \delta, l) \cup (r, r + \delta]\}. \end{aligned}$$

Оскільки ξ_k не залежить від

$$F_{\tau_k-} = \sigma\{\{X_t \in B\} \cap \{\tau_k < t\}, B \in B(\mathbf{R}), t \geq 0\},$$

а $X_0(\tau_k-)$ та τ_k вимірні відносно $\mathcal{F}_{\tau_k-}$, то

$$\begin{aligned} \mathbf{P}(A_{k,\delta}) &= \mathbf{E}[\mathbf{E}[\mathbf{1}_{A_{k,\delta}} | F_{\tau_k-}]] = \\ &= \mathbf{E} \left[\int_{\mathbf{R}} \mathbf{1}\{X_0(\tau_k-) + f(\tau_k, X_0(\tau_k-), y) \in [l - \delta, l) \cup (r, r + \delta]\} F_{\xi}(dy) \right]. \end{aligned}$$

Очевидно,

$$\{X_0(\tau_k-) + f(\tau_k, X_0(\tau_k-), y) \in [l - \delta, l) \cup (r, r + \delta]\} \downarrow \emptyset, \quad \delta \rightarrow 0+,$$

і за теоремою Лебега про мажоровану збіжність, маємо $\mathbf{P}(A_{k,\delta}) \rightarrow 0, \delta \rightarrow 0+$. Тоді для будь-якого $m \geq 1$

$$\begin{aligned} \mathbf{P}(\exists k \geq 1 : \tau_k \leq T \text{ та } X_0(\tau_k) \in [l - \delta, l) \cup (r, r + \delta]) &\leq \\ &\leq \mathbf{P}(\exists k = 1, 2, \dots, m : X_0(\tau_k) \in [l - \delta, l) \cup (r, r + \delta]) + \mathbf{P}(\tau_m \leq T) \leq \\ &\leq \sum_{k=1}^m \mathbf{P}(A_{k,\delta}) + \mathbf{P}(\tau_m \leq T). \end{aligned}$$

Отже,

$$\overline{\lim}_{\delta \rightarrow 0+} \mathbf{P}(\exists k \geq 1 : \tau_k \leq T \text{ та } X_0(\tau_k) \in [l - \delta, l) \cup (r, r + \delta]) \leq \mathbf{P}(\tau_m \leq T).$$

Спрямовуючи $m \rightarrow \infty$, одержуємо бажану збіжність.

Позначимо

$$A_{\delta} = \{\exists k \geq 1 : \tau_k \leq T \text{ та } X_0(\tau_k) \in [l - \delta, l) \cup (r, r + \delta]\} = \bigcup_{k \geq 1} A_{k,\delta}.$$

Доведемо за індукцією, що

$$\mathbf{P}(|\tau_{X_0, T}^{[l-\delta, r+\delta]} - \tau_{X_0, T}^{[l, r]}| > \varepsilon, \bar{A}_{\delta}, \tau_{X_0, T}^{[l, r]} < \tau_k) \rightarrow 0, \quad \delta \rightarrow 0+. \quad (4)$$

Для $k = 1$ маємо з леми 3, що

$$\mathbf{P}(|\tau_{X_0,T}^{[l-\delta,r+\delta]} - \tau_{X_0,T}^{[l,r]}| > \varepsilon, \tau_{X_0,T}^{[l,r]} < \tau_1) \rightarrow 0, \delta \rightarrow 0+.$$

Здійснимо індуктивний перехід від $k - 1$ до k . Маємо

$$\mathbf{P}(|\tau_{X_0,T}^{[l-\delta,r+\delta]} - \tau_{X_0,T}^{[l,r]}| > \varepsilon, \bar{A}_\delta, \tau_{X_0,T}^{[l,r]} < \tau_{k-1}) \rightarrow 0, \delta \rightarrow 0+. \quad (5)$$

Потрібно довести, що

$$\mathbf{P}(|\tau_{X_0,T}^{[l-\delta,r+\delta]} - \tau_{X_0,T}^{[l,r]}| > \varepsilon, \bar{A}_\delta, \tau_{X_0,T}^{[l,r]} \in [\tau_{k-1}, \tau_k]) \rightarrow 0, \delta \rightarrow 0+. \quad (6)$$

На події $\bar{A}_\delta \cap \{\tau_{X_0,T}^{[l,r]} \in [\tau_{k-1}, \tau_k]\}$ виконано або

$$\tau_{X_0,T}^{[l,r]} = \tau_{X_0,T}^{[l-\delta,r+\delta]} = \tau_{k-1},$$

або

$$\tau_{k-1} < \tau_{X_0,T}^{[l,r]} \leq \tau_{X_0,T}^{[l-\delta,r+\delta]}.$$

Отже,

$$\begin{aligned} & \mathbf{P}(|\tau_{X_0,T}^{[l-\delta,r+\delta]} - \tau_{X_0,T}^{[l,r]}| > \varepsilon, \bar{A}_\delta, \tau_{X_0,T}^{[l,r]} \in [\tau_{k-1}, \tau_k]) \leq \\ & \leq \mathbf{P}(|\tau_{X_0,T}^{[l-\delta,r+\delta]} - \tau_{X_0,T}^{[l,r]}| > \varepsilon, \tau_{X_0,T}^{[l,r]} = \tau_{X_0,T}^{[l-\delta,r+\delta]}) + \\ & + \mathbf{P}(|\tau_{X_0,T}^{[l-\delta,r+\delta]} - \tau_{X_0,T}^{[l,r]}| > \varepsilon, \tau_{X_0,T}^{[l,r]} \in (\tau_{k-1}, \tau_k)). \end{aligned}$$

Перший доданок в правій частині останньої нерівності дорівнює нулю. Для другого доданку за теоремою 3 маємо

$$\mathbf{P}(|\tau_{X_0,T}^{[l-\delta,r+\delta]} - \tau_{X_0,T}^{[l,r]}| > \varepsilon, \tau_{X_0,T}^{[l,r]} \in (\tau_{k-1}, \tau_k)) \rightarrow 0, \delta \rightarrow 0+.$$

Отже, ми довели (4).

Тепер запишемо для довільного $k > 1$:

$$\begin{aligned} & \mathbf{P}(|\tau_{X_0,T}^{[l-\delta,r+\delta]} - \tau_{X_0,T}^{[l,r]}| > \varepsilon) \leq \\ & \leq \mathbf{P}(|\tau_{X_0,T}^{[l-\delta,r+\delta]} - \tau_{X_0,T}^{[l,r]}| > \varepsilon, \bar{A}_\delta, \tau_{X_0,T}^{l,r} < \tau_k) + \\ & + \mathbf{P}(A_\delta) + \mathbf{P}(\tau_k \leq T). \end{aligned}$$

Тоді

$$\overline{\lim}_{\delta \rightarrow 0+} \mathbf{P}(|\tau_{X_0,T}^{[l-\delta,r+\delta]} - \tau_{X_0,T}^{[l,r]}| > \varepsilon) \leq \mathbf{P}(\tau_k \leq T).$$

Спрямовуючи $k \rightarrow \infty$, одержуємо потрібне твердження.

Для другої збіжності єдиною відмінністю в доведенні є те, що при $\delta \rightarrow 0+$,

$$\begin{aligned} & \{X(\tau_k-) + f(\tau_k, X_0(\tau_k-), y) \in [l, l + \delta) \cup (r - \delta, r]\} \rightarrow \\ & \rightarrow \{X(\tau_k-) + f(\tau_k, X_0(\tau_k-), y) \in \{l\}, \{r\}\} = \\ & = \{h_{\tau_k, X(\tau_k-)}(\xi_k) \in \{l\}, \{r\}\} \neq \emptyset. \end{aligned}$$

Запишемо

$$\begin{aligned} & \mathbf{P}(h_{\tau_k, X(\tau_k-)}(\xi_k) \in \{l\}, \{r\}) = \\ & = \mathbf{E}(\mathbf{E}(\mathbf{1}\{h_{\tau_k, X(\tau_k-)}(\xi_k) \in \{l\}, \{r\}\} | F_{\tau_k-})) = \\ & = \mathbf{E}\left(\int_{\mathbf{R}} h_{\tau_k, X(\tau_k-)}(y) \nu(dy)\right) = 0 \end{aligned}$$

за умовою. □

Доведемо основну теорему про збіжність моментів виходу зі смуги.

Теорема 5. *Нехай виконуються умови (Y1_n)–(Y8_n) та (U1_n)–(U3_n).*

Тоді для довільного $T > 0$ мають місце такі твердження:

(а) *для моментів виходу $\tau_{X_n, T}^{[l, r]}$, $n \geq 0$ має місце збіжність*

$$\forall \varepsilon > 0 : P \left(\left| \tau_{X_n, T}^{[l, r]} - \tau_{X_0, T}^{[l, r]} \right| > \varepsilon \right) \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty. \quad (7)$$

(б) *для моментів виходу $\tau_{X_n, T}^{[-\infty, r]}$, $n \geq 0$ має місце збіжність*

$$\forall \varepsilon > 0 : P \left(\left| \tau_{X_n, T}^{[-\infty, r]} - \tau_{X_0, T}^{[-\infty, r]} \right| > \varepsilon \right) \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty. \quad (8)$$

Доведення. Доведемо пункт (а). Пункт (б) доводиться аналогічно.

Нехай $\delta \in (0, \frac{r-l}{2})$.

Позначимо

$$A_{\varepsilon, \delta} = \{ |\tau_{X_0, T}^{[l-\delta, r+\delta]} - \tau_{X_0, T}^{[l, r]}| \leq \varepsilon \} \cap \{ |\tau_{X_0, T}^{[l+\delta, r-\delta]} - \tau_{X_0, T}^{[l, r]}| \leq \varepsilon \},$$

$$B_{n, \delta} = \{ \sup_{t \in [0, T]} |X_n(t) - X_0(t)| \leq \delta \}.$$

На події $B_{n, \delta}$ виконується

$$\tau_{X_0, T}^{[l+\delta, r-\delta]} \leq \tau_{X_n, T}^{[l, r]} \leq \tau_{X_0, T}^{[l-\delta, r+\delta]}.$$

Тоді, очевидно

$$B_{n, \delta} \cap A_{\varepsilon, \delta} \subset \{ |\tau_{X_n, T}^{[l, r]} - \tau_{X_0, T}^{[l, r]}| \leq \varepsilon \}.$$

Отже,

$$\mathbf{P}(|\tau_{X_n, T}^{[l, r]} - \tau_{X_0, T}^{[l, r]}| > \varepsilon) \leq \mathbf{P}(\bar{B}_{n, \delta}) + \mathbf{P}(\bar{A}_{\varepsilon, \delta}).$$

За теоремою 1 маємо

$$\mathbf{P}(\bar{B}_{n, \delta}) \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty.$$

Тоді

$$\overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \mathbf{P}(|\tau_{X_n, T}^{[l, r]} - \tau_{X_0, T}^{[l, r]}| > \varepsilon) \leq \mathbf{P}(\bar{A}_{\varepsilon, \delta}).$$

Спрямовуючи $\delta \rightarrow 0+$ та використовуючи лему 3, одержимо бажане твердження. □

ВИСНОВКИ

Нами одержано такі результати:

- 1) рівномірна збіжність за ймовірністю розв'язків СДР зі стрибками за умов збіжності коефіцієнтів;
- 2) збіжність розв'язків СДР зі стрибками у середньому будь-якого порядку $\gamma > 0$ за умов збіжності коефіцієнтів;
- 3) неперервність моментів виходу зі смуги розв'язків СДР зі стрибками;
- 4) збіжність моментів виходу зі смуги.

ЛІТЕРАТУРА

1. Мішура Ю. С., Посашкова С.В., Шевченко Г.М. Властивості розв'язків стохастичних диференціальних рівнянь з неоднорідними коефіцієнтами та нелінійною дифузійною. // Теорія ймовірностей та мат. статистика. — 2008. — Т. 79. — С. 105–113.
2. Мішура Ю.С., Томашик В.В. Збіжність моментів виходу дифузійних процесів зі смуги. // Теорія ймовірностей та мат. статистика. — 2013. — Т. 88. — С. 95–105.
3. Зубченко В.П. Властивості розв'язків стохастичних диференціальних рівнянь із випадковими коефіцієнтами, нелінійною дифузійною та з пуассонівськими мірами. // Теорія ймовірностей та мат. статистика. — 2010. — Т. 82. — С. 30–42.
4. Гихман И.И. Стохастические дифференциальные уравнения // Наукова думка, Киев. — 1968.
5. Kiyosi I., McKean H. P. Diffusion Processes and Their Sample Paths // Springer. — 1965.
6. Гихман И.И., Скороход А.В. Стохастические дифференциальные уравнения и их приложения // Наукова думка, Киев. — 1982.
7. Novikov A. S. On a solution of the optimal stopping problem for processes with independent increments. // An International journal of Probability and Stochastic processes. — 2007. — Т. 79. — С. 393–406.
8. Мороз А. Г., Шевченко Г.М. Задача оптимальної зупинки для процесів із незалежними приростами. // Український математичний вісник. — 2009. — Т. 6. — С. 126–134.
9. Li C. W. Almost sure convergence of stochastic differential equations of jump-diffusion type. // Progress in Probability. — 1995. — Т. 36. — С. 187–197.
10. Gal'chuk L. I. Strong uniqueness of solution of stochastic integral equations for semimartingale components. // Math Notes. — 1984. — Т. 35. — С. 157–161.
11. Protter P. Stochastic Integration and Differential Equations // Springer-Verlag. — 1990.
12. Oksendal B., Sulem A. Applied stochastic control of jump diffusions // Springer-Verlag. — 2005.

ФАКУЛЬТЕТ КІБЕРНЕТИКИ, КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, ВУЛ. ВОЛОДИМИРСЬКА, 64, КИЇВ, 01601, УКРАЇНА.

Надійшла 13.09.2013